Ὁ κύρ Ζαχαρίας λαχτάρισε. Νόμισε πὼς τὸ πάτωμα σάλεψε ξαφνικὰ κάτου ἀπ' τὰ πόδια του, τὰ γόνατά του λύγισαν, τοῦ φάνηκε πὼς θὰ σωριαζότανε τὸ νταβάνι στὸ κεφάλι του,σήκωσε τὰ χέρια του σὰν νὰ ἤθελε νὰ προφυλαχτῆ,σωριάστηκε κάτου καὶ δάγκωσε δυνατὰ τὰ χείλια του, τόσο ποῦσκουξε ἀπ' τὸ πόνο...

Εἶχε καταλάβει γιατὶ ἔκλαιγε ἡ ὑπηρέτρια, γιατὶ γινότανε τόσος θόρυβος μέσα στὸ σπίτι, ἡ ὑποψία τοῦ λόγχισε τὴν καρδιά, πάσχισε νὰ σηκωθῆ, μὰ ξανάπεσε κάτου σὰν νἆταν παράλυτος.

— Παιδί μου !...Παιδάκι μου !...

Δυὸ χέρια τὸν ἅρπαξαν ξαφνικὰ ἀπ' τὶς μασχάλες καὶ τὸν σήκωσαν ἀπάνου. Ἦταν ὁ γιατρός. Τὸν κύτταξε σὰν νὰ τὸν ἔβλεπε γιὰ πρώτη φορὰ καὶ χωρὶς νὰ τοῦ πῆ λέξι, σάλταρε γιὰ τὸ δωμάτιο τοῦ παιδιοῦ του τρεκλίζοντας.

Στὴ πόρτα στάθηκε σὰν νὰ τὸν χτύπησε κεραυνός. Εἶδε τὸ παιδί του νεκρό, μισόγυμνο,στὰ χέρια δυὸ γειτονισσῶν ποὺ τὸ ἄλλαζαν γιὰ τὸ στερνό του ταξεῖδι.

Ἡ ὑπηρέτρια σωριασμένη κάτου ἔκλαιγε—ἔκλαιγε, μὲ δυνατὰ ἀναφυλητά...

Ὁ κύρ Ζαχαρίας ἄφησε ἕνα πονεμένο οὔρλιασμα θηρίου ποὺ τὸ πληγώνουν κατάκαρδα, σύρθηκε πρὸς τὸ κρεββάτι μέ τὰ γόνατα, ἅρπαξε σφιχτὰ τὸ παιδί του στὴν ἀγκαλιά του κι' ἄρχισε νὰ τὸ γεμίζῃ φιλιά, θρηνῶντας ἀπαρηγόρητα, μουσκεύοντάς το μὲ τὰ δάκρυά του.

- Παιδί μου ! Παιδάκι μου ! Ἀγγελοῦδι μου !...Γιατί...

Ὁ γιατρὸς εἶχε σταθεῖ στὴν πόρτα μὲ τὸ κεφάλι κάτου, βουβός, συντριμμένος,μπρὸς στὸ σπαραχτικὸ θέαμα π' ἀντίκρυζε...

Ὕστερα ἀπὸ λίγα λεπτὰ σίμωσε τὸν κύρ Ζαχαρία καὶ θέλησε νὰ τὸν τραβήξῃ ἀπὸ κεῖ.Ὁ κύρ Ζαχαρίας οὔτε κατάλαβε τὶ τοῦλεγε. Κρατῶντας τὸ παιδί του στὴν ἀγκαλιά του ἐξακολουθοῦσε νὰ κλαίῃ, φωνάζοντάς τὸ μὲ τὰ πειὸ τρυφερὰ λόγια...

Τὸ μικρὸ εἶχε ξεψυχήσει ἀπὸ τόση ὥρα κι' ὅμως ἦταν ἀκόμα τόσο ζεστό, τόσο ἁταλὸ τὸ κορμάκι του,ποὺ νόμιζες πὼς ζοῦσε, πὼς κοιμᾶται...

Εἶδαν κι' ἔπαθαν ὅσο νὰ πείσουν τὸν κύρ Ζαχαρία ν' ἀποτραβηχτῆ καὶ ν' ἀφήσῃ τὸ μικρὸ στὶς γυναῖκες,ποὺθελαν νὰ τὸ ἀλλάξουν. Ὁ γιατρὸς θέλησε νὰ τὸν συνοδέψῃ στὴ κάμαρή του, μὰ ὁ κύρ Ζαχαρίας κλείστηκε μόνος του μέσα, σύρτωσε τὴν πόρτα, σωριάστηκε στὸ κρεββάτι του κι' ἐξακολούθησε νὰ κλαίῃ ἀπελπισμένα.

Τώρα πειὰ ἦταν ὁλοιόναχος στὸν κόσμο, ἔρημος, χτυπημένος ἀπ' τὴ μοῖρα, τσακισμένος, ἐρείπιο... Θυμήθηκε τὴ γυναίκα του κι' ἕνας ξαφνικὸς, ἀπότομος θυμὸς πλημμύρισε τὴν ψυχή του..

Εἶχε φύγει, εἶχε γίνει αἰτία ν' ἀρρωστήση τὸ παιδί τους καὶ νὰ πεθάνῃ...

Ναί, αὐτὴ ἦταν ἡ ἀφορμὴ ὅλη; του τῆς συμφορᾶς, ὅλου του τοῦ σπαραγμοῦ...

Σηκώθηκε, ἄνοιξε ἕνα μπαοῦλο κι' ἔβγαλε τὸ νυφικό της. Μοσχοβολοῦσε λεβάντα. Τὶ ὥρεία ποῦταν ἡ Ἄννα του τὴν ἡμέρα τοῦ γάμου τους, φορῶντας το !...

Τοῦ φαίνεται πὼς πέρασαν χρόνια καὶ χρόνια ἀπ' τὴν ἡμέρα αὐτή, πὼς τἄδε ὅλα στ' ὄνειρό του.

Ἁπλώνει τὸ νυφικὸ φόρεμα πάνου στὸ κρεββάτι, ἀνάβει στὸ ἐπάνω μέρος μιὰ λαμπάδα, ὅπως στοὺς νεκρούς, κάθεται πλάϊ σὲ μιὰ καρέκλα, τὸ κυττάει ὥρα πολύ, σκύβει ὕστερα τὸ κεφάλι του στὰ χέρια του κι' ἀρχίζει νὰ κλαίῃ, νὰ κλαίῃ,δυὸ νεκροὺς πειά, τὸ παιδί του κι' αὐτὴ ποῦφυγε γιὰ πάντα καὶ δὲν εἶνε γι' αὐτὸν παρὰ σὰν πεθαμμένη, σὰν πεθαμμένη...

Ἀπὸ τὴν κάμαρη π' ἀλλάζουν τὸ μικρὸ ἀκούγεται τὸ κλᾶμμα τῆς ὑπηρέτριας.

Ἔξω εἶνε ἀκόμα νύχτα.

Τ' ἀστέρια τρεμολάμπουν στὸν οὐρανό...

Κάποιο πουλάκι ἀγουροξύπνησε στὸν κῆπο καὶ πουρπουλίζει δειλά, φοβισμένα...

ΤΕΛΟΣ

Χάρης Σταματίου

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κάποια κινέζικη παροιμία λέει : Γιὰ νὰ εἶνε κανεὶς εὐτυχὴς πρέπει νὰ ἔχῃ γεννηθῆ στὸ Τσοὺν-Σοῦ,νὰ ζῆ στὴν Καντὼν καὶ νὰ πεθάνῃ στὸ Μαγχάν· κι' αὐτό, γιατί, στὴν πρώτη πόλη εἶνε οἱ ὡραιότεροι ἄνθρωποι, στὴν δεύτερη ἡ γλυκύτερες ἡδονὲς καὶ στὴν τρίτη ἡ καλλίτερες νεκροθῆκες.

***

Κατηγόρησαν κάποτε τὸν φιλόσοφο Ἀντισθένη ὅτι συνανεστρέφετο πονηροὺς ἀνθρώπους. Σὰν τὸ ἔμαθε αὐτός, εἶπε : «Καὶ οἱ γιατροὶ συναναστρέφονται τοὺς ἀρρώστους τους, κι' ὅμως δὲν ἀρρωσταίνουν...»

ΣΠΑΝΙΑ ΚΑΙ ΔΥΣΕΥΡΕΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

Ἀπὸ ἕνα παμπάλαιο βιβλίο περὶ Ἑβραίων, περιεργότατο καὶ πολὺ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ περιεχόμενό του, ἀντιγράφουμε τὸ παρακάτω κεφάλαιον. Τὸ βιβλίον φέρει τὸν τίτλο **«Θρησκεία καὶ Ἔθη τῶν Ἑβραίων κτλ. κτλ. Παρὰ τοῦ κυρίου Δόκτορος Παύλου τῶν Μεδίκων κτλ. Ἐνετίησι 1755».** *Ἐξεδόθη δηλαδὴ πρὸ 200 περίπου ἐτῶν στὴν Ἐνετία,εἶνε δυσεύρετο σήμερα. Στὸ κεφάλαιο αὐτὸ γίνεται λόγος γιὰ τὰ συνοικέσια καὶ τοὺς γάμους τῶν Ἑβραίων. Ἀντιγράφουμε τὸ κείμενο πιστῶς, χωρὶς ν' ἀλλάξουμε τίποτα.*

ΠΕΡΙ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΟΥ ΚΑΙ ΓΑΜΟΥ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

Πολλὰς καὶ διαφόρους τάξεις συνηθίζουσιν οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὰ συνοικέσιά τους, καὶ γάμους ἀπὸ τὰ ὁποῖα θέλουμε διηγηθεῖ μερικὰ ἐν συντόμῳ. Ὡς συμφωνήσουν τὰ μέρη τοῦ νυμφίου, καὶ τῆς νύμφης, θέλοντες νὰ κάμουν τὰ συνοικέσια, συνάζεται πλῆθος πολὺ Ἑβραίων, συγγενεῖς καὶ φίλοι τοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης, κάμνουσιν ἕνα γράμμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ νὰ δώσουν τὴν θυγατέρα τους παρθένον, ἢ χήραν εἰς τὸν νυμφίον μὲ τόσην ποσότησα προικός· καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὑπόσχεται ὁ νυμφίος νὰ λάβῃ ὡς γυναίκα του τὴν δεῖνα. Βάνουσι καὶ διορίζουσι τὸν καιρόν, ὁποῦ θέλουσι νὰ ἀναμείνουν προτοῦ κάμωσι τοὺς γάμους. Αὐτὸ τὸ γράμμα, ἤτοι προικοσύμφωνον, ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν νυμφίον, καὶ βεβαιώνεται ἀπὸ δύο μάρτυρας. Καὶ τούτου τελειωθέντος ἀσπάζονται οἱ περιεστῶτες τὸν νυμφίον καὶ συγχαίρονται διὰ τὸ συνοικέσιον, ὁποῦ ἔγινεν ἀναμεταξύ τῶν δύο.

Μετὰ τοῦτο διορίζουσι τὴν ἡμέραν, ἢ τὸ ἑσπέρας, ὁποῦ ὁ νυμφίος ἔχει νὰ κάμῃ τὴν δημοσίαν εἴσοδον εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νύμφης. Δὲν συνηθίζουσι νὰ ὑπάγῃ ὁ νυμφίος νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν νύμφην πρὶν τοῦ διορισμένου καιροῦ. Εἰς την ἡμέραν, ὁποῦ προηγεῖται ἀπ' αὐτὴν τὴν ἐπίσκεψιν στέλνουσι χαρίσματα ἀμοιβαίως ὁ νυμφίος καὶ ἡ νύμφη Πέμποντας ἡ νύμφη ὑποκάμισα, βρακία, σκούφιαις μικρὲς καὶ ἄλλα παρόμοια· ὁ δὲ νυμφίος λίθους τιμίους, περιδέραια καὶ μαργαριτάρια, καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὰ μίαν ἁπλάδαν ἀπὸ ζαχαρικά. Ἐμβαίνει τέλος πάντων ὁ νυμφίος εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νύμφης συντροφευόμενος ἀπο συγγενεῖς του καὶ φίλους, καὶ κάθηται εἰς τὸ πλευρὸν τῆς νύμφης.

Χωρὶς ὅμως νὰ ὁμιλῆ αὐτή, ἢ νὰ κινηθῆ, στεκομένη ἀκίνητος, ὡσὰν νὰ ἦτο ἕνα γλυπτόν. Καὶ ἀφοῦ περάσῃ μία ὥρα, φέρουσι ζυμωτὰ καὶ ζαχαρικά, καὶ ἐκεῖ τρώγει καθένας καὶ πίνει, καὶ στρέφεται εἰς τὸν οἶκον του. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν στρέφεται ὁ Νυμφίος νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Νύμφην,καὶ τότε ἂν τῆς ἔλθῃ εἰς τὸ κεφάλι της τοῦ ὁ μιλεῖ, εἰδὲ μὴ στέκεται σιωπῶσα ὡσὰν τὸ περασμένο ἑσπέρας. Εὑρίσκονται μερικαί, ὁποῦ στέκονται πέντε ἡμέρας ἢ καὶ περισσότεραις χωρὶς νὰ ὁμιλήσουν, κυβερνῶνται κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου, καὶ κατὰ την θέλησιν τῶν γονέων. Φθάνοντας ὁ διορισμένος καιρός, ὁποῦ εἶνε εἰς τὸ προικοσύμφωνον διὰ νὰ κάμουν τοὺς γάμους, διορίζουσι τὴν ἡμέραν γιὰ νὰ γίνουν οἱ γάμοι, ὁποῦ συνηθίζεται νὰ εἶνε ἡ Τετράδη διὰ τὰς παρθένους καὶ ἡ Παρασκευὴ διὰ τὰς χήρας. Ἑπτὰ ἡμέρας πρὶν τοῦ γάμου, ὑπάγει ἡ νύμφη εἰς ἕνα λουτρόν, καὶ πλύνεται, ἢ μὲ ζεστὸν νερόν, ἢ μὲ ψυχρόν. Ἐμβαίνει ὅλη εἰς αὐτό, καὶ μεταχειρίζονται εἰς τοῦτο μίαν ἐπιμέλειαν περισσότερον ἀπό τὸ πρέπον. Εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ὅπου προηγοῦνται ἀπὸ τοὺς γάμους, ἑτοιμάζουσι τὴν οἰκίαν μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν, καλοῦσι τὰς συγγένισσας καὶ φιλενάδας εἰς τὴν τελετὴν τῶν γάμων ὁποῦ ἔχουσι νὰ γίνουν.

Τέλος πάντων φθάνουσα ἡ διατεταγμένη ἡμέρα ἐνδύονται καὶ οἱ δύο, ὁ Νυμφίος λέγω καὶ ἡ Νύμφη μὲ φορέματα πλέον πλούσια, ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ ζητεῖ ἡ κατάστασίς τους καὶ τὸ ἔχει τους, καὶ καὶ πρὸς τὰς εἴκοσι ὥρας ὑπάγει πολὺς ἀριθμὸς ἀπὸ ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Νυμφίου, καὶ τὸν συνοδεύουσιν εἰς τὴν Συναγωγήν, καὶ τελειώνοντας ἡ προσευχὴ τὸν φέρουσιν εἰς τὸν οἶκον τῆς Νύμφης, τὸν ἐμβάζουσιν εἰς μίαν κατοικίαν, ὁποῦ ἐπιταυτοῦ εἶνε στολισμένη, εἰς τὴν ὁποίαν στέκεται ἡ Νύμφη καθισμένη εἰς ἕνα θρανίον στολισμένον μὲ εὐγένειαν ἀναμεταξὺ δυὸ γυναικῶν αἱ ὁποῖαι ὀνομάζοντται αἱ μυτριαί. Βάνει ὁ Νυμφίος ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους του τὸ ἐπανωφόριον μὲ τὰ φυλακτήρια, λεγόμενον «Ταλὲτ»σκεπάζει μὲ αὐτὸ τὴν κεφαλήν του, καὶ ἐκείνην τῆς Νύμφης, καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ραββίνους λαμβάνει εἰς τὰ χέρια του ἕνα ποτήριον οἶνου καὶ κάμνει τὴν εὐλογίαν τῶν Νυμφίων, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς ἕνα εἶδος εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ ἑνώσῃ τὸν Νυμφίον μὲ τὴν Νύμφην...»

Στὸ προσεχὲς φύλλον συνέχεια τῶν Ἑβραϊκῶν γάμων.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑποπρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων μᾶς καταγγέλλει ὅτι ἄγνωστος ἀπατεὼν ἐξετύπωσεν εἰς ἕνα τῶν ἐκεῖ τυπογραφείων ἀποδείξεις συνδρομῆς τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας»,μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως ἐξαπατῶν τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ Ἕλληνας, καὶ παρουσιαζόμενος εἰς αὐτοὺς ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν περιοδικῶν μας, εἰσπράττει συνδρομὰς διὰ ταῦτα.

Ἡ Διεύθυνσις τῶν περιοδικῶν δηλοῖ ὅτι οὐδένα περιοδεύοντα ἀντιπρόσωπον ἔχει ἐν Αἰγύπτῳ. Τὰ περιοδικά μας κυκλοφοροῦν διὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑποπρακτορείου τῶν Ἐφημερίδων τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Καρανάσου, παρακαλοῦμεν δὲ θερμῶς τοὺς φίλους μας εἰς τοὺς ὁποίους ἤθελε παρουσιασθῆ ὁ ἀνωτέρω ἀπατεών, νὰ τὸν συλλάβωσιν καὶ νὰ τὸν ὁδηγήσωσιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Οἱ ἐξ Αἰγύπτου ἐπιθυμοῦντες ὅπως ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ εἰς τὰ περιοδικά μας,δέον ὅπως ἀπευθύνωνται ἀπευθείας πρὸς τὴν διεύθυνσιν ταύτην:

(Κον Κ. Θεοδωρόπουλον, ὁδὸς Λέκκα 7, Ἀθῆναι)